

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Machvmetis Saracenorum Principis, Eivsqve Svccessorum
Vitae, Ac Doctrina, Ipséque Alcoran**

Bibliander, Theodor

[Basel], [1543]

VD16 VD16 K 2583

Quod finis operis Machumet, fuit sui exaltatio. 8.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98259)

Alcorani diffi-
cultas & con-
tradictiones.

sunt. Adhuc dicto: Quid uis ut faciat credulus, quem ad Alchoran remitte-
tis, cum nemo (ut dicis) ipsum intelligat nisi solus deus, & sapientes diuinam sci-
entiam habentes? Et huius contrarium etiam asseris, scilicet Alchorā, clarum &
facilem. Quis ista capiet? Et ita omnia inuoluís per contradictiones & uarieta-
tes, quod argumentum illud quod pro Alchoran facis Cap. 1X. concludit. Ais e-
nim: Nisi dei esset, contrarietates multas contineret. Ideo cum sibi ipsi toties con-
tradicat, utique ex Deo esse non potest.

Q V O D F I N I S O P E R I S M A H V M E T

fuit sui exaltatio. Cap. VIII.

Machumeti
scopus in Alco-
ran.

Sed uisus es mihi ô Mahumet, pretextu religionis, dominandi potētatū qua-
siisse: omnia enim in gladium resoluis, & gladio saltem ad tributum perueni-
re. Persuastisti quemlibet in sua lege saluari posse, ac quod deus fidelium constan-
tiam diligat, uariantes uerò nequaquam. Deinde accipis gladium, quasi illos uel-
lis ad ueritatem compellere, quos animastisti constantes manere. Sed das optionē
ipsis, ut uel uariant, uel tributum soluant. Quis non intelligit finem tuæ religio-
nis, zelum & ritum tuæ legis tantum ad hoc tendere, ut domineris? Tributo e-
nim, quis deo & tibi satisfacit. Non erat alia intentio tua, quam quod Deo & reli-
gione medijs magnus esses. Nunquā credidisti ea uera, quæ fingis Dei præcep-
ta: quia non seruastis ea. Nonne deum facis asserere in Alcoran, Christianos tuos
meliores amicos quam Iudæos? Et alibi persecutionem, quam quidam in Chri-
stianos exercuerunt, detestaris: dicens, quomodo Deus confortauit eos. Capite
XXXIX. In principio à gentibus in terra propinqua pessimaque Christiani super-
rati, post nouem annos earum uictores per deum, cuius sunt prima postremaque
mandata, facti sunt. Ex illis non uidetur, te aliquibus inimicitijs seu legis tuæ ra-
tione Christianos illos persequi, sed solo dominandi appetitu uim ipsis intulisti,
& tuis successoribus tale exemplum reliquisti, utique pessimum ualde. Eundem
enim dominandi animum habentes, ubique Christianos persequuntur. Sed Chri-
stiani dei dono, demum suos uictores superabunt.

Christianos Iu-
deis præferri
in Alcoran.

Q V O D M A H V M E T N V N C S C R I B A T C H R I

stum Deum & hominem, nunc hominem tantum, sic nunc singularem Deum,
nunc pluralem. Cap. IX.

Miraculorum
diuinitas.

DE CHRISTO etiam sæpe Alchoran talia dicit, quæ ipsum diuinæ naturæ
confortem concludunt. Nam fundamentum ponit, miracula diuina esse:
CHRISTVM autem miracula super omnes fecisse approbat. Et non solum illa
quæ in euangelio continentur affirmat, sed etiam quæ in alijs libris (qui quoniā
occulti sunt ob auctoris innoticiam, Apocryphi nominantur) allegat, ut est de
creatione auium uiuarum ex luto, & pleraque alia, quæ CHRISTVM diuinæ na-
turæ fuisse concludunt. Habere enim generalem omnium miraculorum potesta-
tem diuinum est. Sic enim IESVS se Messiam probauit, quando Ioannes Zacha-
rie ex uinculis duos ad ipsum misit, interrogando: Tu es qui uenturus es, scilicet
la. Messias? an alium expectamus? respondit IESVS: Euntes renunciate Ioanni,
quæ audistis & uidistis. Cæci uident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi
audiunt, mortui resurgunt, pauperes euangelizantur, & beatus qui non fuerit
scandalizatus in me. Ecce quomodo IESVS respondit, per opera, se ipsum esse
illum Messiam expectatum, quem Ioannes his auditis non hæsitaret Dei fi-
lium esse, cui spiritus sanctus in Iordane testimonium perhibuit. Sic etiam
Alchoran ipsum ad consortium diuinæ naturæ nititur eleuare, quando di-
cit, omnibus prophetis quantumcunque Deo familiaribus & proximis,
CHRISTVM

Christi miracu-
la.